

flittspunkt paa Finantsloven; det er dette, vi modsætte os. Dersom denne Sag var gaaet sin rolige Gang, dersom Gendarmloven var kommet fra Landsthinget over til Folkethinget, og Regjeringen rolig havde anerkjendt Folkethingets fuldt berettigede Indflydelse paa en saadan provisorisk Lov, havde Sagen stillet sig ganske anderledes. I og for sig ere provisoriske Love jo grundlovmæssige, det er der ingen Tvivl om, og det er de Omstændigheder, hvorunder de ere udstedte, og Hensigten, hvori de ere udstedte, der gjør disse Love i dette Tilfælde til Konfliktsgjenstande, idet Udstedelsen er sket imod Grundlovens Aand, og for at opnaa Fordele eller Tvangsmidler mod Repræsentationens ene Afdeling. Men i og for sig ere de provisoriske Love jo rent formelt set grundlovmæssige, og de ville ogsaa blive behandlede som saadanne. Derom er der aldrig reist og kan der aldrig reises Tvivl. Man maa først og fremmest anerkjende dette Things Ret til at forhandle Loven fuldstændig frit, altsaa ogsaa til at forkaste den, hvis Thinget beslutter sig dertil. Kort sagt, man maa gaa den eneste konstitutionelt korrekte Vej, den eneste Vej, som er bygget paa Anerkjendelsen af begge Parters Ret. Ønsker man at udvide Landpolitiet, saa kom til dette Thing med et motiveret Forslag i saa Henseende; men dette, at ville tvinge det ind gennem Gendarmene, det er en Vej, som det er umuligt for dette Thing at slaa ind paa. — Jeg antager ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) har ment, at jeg skulde svare ham. Jeg har med en vis . . . . .

Formanden (Berg): Jeg maa bede den ærede Ordfører om at tale lidt høiere.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal bestræbe mig derfor. — Jeg har med en vis Beslagelse hørt det ærede Medlem brænde dette store Jyrværkeri af paa det Tidspunkt, han valgte dertil, thi jeg tror ikke, at det egentlig var det rette Tidspunkt. Forvarsagen og alle disse store Spørgsmaal om den europæiske Politik, Neutralitet og interessante Punkter, bly Viol og bugserende Skibe osv. — alt det ligger ikke for. Den Tid kan komme, da det ligger for, men den er ikke kommen endnu, og hvis jeg, der har faaet saa mange gode Raad af det ærede Medlem, ogsaa tør give ham et Raad, saa skulde det være det, at han glemmer sig som en bly Viol, saa at han en Gang kan dukke op som et interessant Punkt, men det kan

jo rigtig nok være, at han i Mellemtiden blev bugseret af Veien.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg deler ganske den ærede Ordførers Slutningsbemærkning, at disse store Spørgsmaal ikke ligge for, men jeg kunde kun have ønsket, at det ærede Medlem selv havde tænkt herpaa ved 2den Behandling, da den ærede Ordfører i saa stor Udstrækning lagde Beslag paa Thingets Opmærksomhed netop for alle disse Spørgsmaal, og jeg kunde ogsaa have ønsket, at han havde henbendt den til andre Medlemmer, f. Ex. til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Niær), som jo ligeledes kom ind paa store Spørgsmaal; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) var virkelig ikke den eneste Synder. Hvad for øvrigt de Bemærkninger angaar, hvormed den ærede Ordfører afsluttede, indeholdt de ikke for mig noget videre Nyt. Der var kun et Punkt deri, som giver mig Anledning til en lille Bemærkning. Den ærede Ordfører undrede sig over, at netop jeg havde sagt her, at det var et sent Tidspunkt, hvorpaa disse Antydninger om en Overenskomst, eller hvad jeg skal kalde det, kom frem. Jeg maa sige, at i denne min Bemærkning har den ærede Ordfører vistnok lagt noget ganske Andet, end der i Virkeligheden laa deri. Jeg tænkte ikke den Gang paa, at vi nu staa foran Afstemningen ved 3die Behandling. Der fandt jo en Forhandling Sted mellem Udvalget og Ministeriet før 2den Behandling, og efter 2den Behandling har jeg igjen forhandlet med Udvalget, og nu er 3die Behandling kommen, men jeg har ikke under alle disse Forhandlinger set Spor af Antydninger af, at den ærede Ordfører eller andre ærede Medlemmer ville forhandle saaledes, at der blev slaaet af paa det ene Punkt, for at man kunde gaa ind paa det andet. Da vi skulde til 2den Behandling, veed den ærede Ordfører godt, at vi sad og talte ganske flygtig om de smaa Ting, men de store Ting gif vi over, og da jeg kom til Forhandlingen med Udvalget mellem 2den og 3die Behandling, saa blev det antydet for mig, at der var Seværsspørgsmaalet at forhandle om, og et Andragende, som havde givet Anledning til et Endringsforslag. Det har derfor været overraskende for mig i Dag at høre tale om Overenskomst, og det faldt derfor naturligt for mig at sige, at det var et sent Standpunkt, hvorpaa Antydningerne herom kom frem. Andet maa den ærede Ordfører ikke lægge i mine Ord. — Jeg skal henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amt